

РЕШЕНИЕ

№ 4977

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.07.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3958** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение, постановено по н.а.х.дело № 12011/2012 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 2-^{ри} състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 29-[ЕГН]/01.02.2011 г., издадено от Р. М. на длъжност Изпълнителен директор на Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда”, с което на сдружение „НАЦИОНАЛЕН ЦЕНТЪР ЗА СОЦИАЛНА РЕХАБИЛИТАЦИЯ” /НЦСР/, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „К. поляна”, [жк], [жилищен адрес] представляван от П. С. З. – председател на УС на НЦСР, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева на основание чл. 416, ал.5, вр. чл. 415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административно наказаното лице, с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП. Релевираните касационни основания са за нарушение на закона и съществено нарушение на процесуални правила- чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/ вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Касаторът твърди, че неправилно въззивният съд е изтъквал и приложил

разпоредбите на чл.415, ал.1 от КТ. Счита, че от събраните по делото доказателства не е установено по безспорен начин, че е било отправено предписание за изпълнение, което да е получено надлежно от адресата му, и до изтичането на срока за изпълнение да не е било изпълнено. Оспорва, че приложеният към административно наказателната преписка протокол за извършена проверка е връчен лично на работодателя, съгласно чл. 416, ал.3 от КТ, поради което предписанието не е стигнало до неговото знание. Посочва, че на работодателя не му е било известно, че е констатирано определено нарушение и му е дадено задължително предписание да го отстрани в определен срок, за да извършва някакви действия в тази насока. Твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до накърняване на правото на защита, а именно, че датата на твърдяното неизпълнение на предписанието за изплащане на трудовото възнаграждение за посочения период е неясна. Твърди, че некоректно АНО е приел, че е нарушена разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ, тъй като тази норма е санкционна и препраща скрито към чл. 404, ал.1 вр.с чл.128, т.2 вр. с чл.270, ал.3 КТ. От въззивния съд не било установено по безспорен начин, че между посочените лица е имало трудово правоотношение с НЦСР в качеството му на работодател. Твърди още, че от страна на въззивния съд е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно, че е нарушена разпоредбата на чл. 24 от ЗАНН, тъй като съда е приел, че наказанието имуществена санкция е наложено правилно на сдружение НЦСР в качеството му на работодател, която санкция е следвало да бъде наложено на конкретно физическо лице-представител на сдружението. След като административнонаказателната отговорност е лична, то и наказанието следвало да бъде наложено на конкретно ФЛ-представител на сдружението, което представлявало съществено процесуално нарушение-неконкретизиран субект на нарушението.

Ответникът по касация – Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда” в законоустановения срок не е подала писмен отговор по жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт К., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на оспореното решение с процесуалните изисквания, за които следи служебно и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е приела, че при реализиране на административно-наказателната отговорност не са налице нарушения на процесуалните правила, които водят до опорочаване на производството по налагане на административно наказание. Съда е приел, че от процесуалноправна страна, НП е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган, спазени са формата и редът при издаването му и съдържа всички изискуеми реквизити по смисъла на чл.57

от ЗАНН. Съдът е констатирал, че АУАН и издаденото въз основа на него НП нарушението е описано точно от фактическа страна, съгласно чл. 42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН относно твърдяното изпълнително деяние-неизпълнение на предписанията по т.3 от протокола за извършена проверка за изплащане на трудови възнаграждения за м. октомври 2010 г., посочени в т.3 от този протокол.

Решението е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила, по следните съображения:

Неоснователно е възражението на касатора, че при издаване на НП е допуснато твърдяното съществено нарушение на административно производствените правила. Действително, съгласно чл. 24 ал. 1 от ЗАНН административно-наказателната отговорност е лична, но съгласно чл. 83 ал. 1 от ЗАНН „в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност”. В конкретния случай е ангажирана административно-наказателната отговорност на Сдружение „НЦСР” в качеството му на юридическо лице-работодател за неизпълнение на дадени задължителни предписания. Разпоредбата на чл. 415 ал. 1 от КТ предвижда налагането на санкция за всяко лице, което не изпълни дадено задължително предписание на контролен орган. СРС е приел за установено, че на Сдружение „НЦСР” е дадено задължително предписание от 10.01.2011 г. и от 14.01.2011 г., с което в качеството му на работодател е предписано да изплати в определен в предписанието срок заплати на негови служители. Адресат на предписанието, на основание чл. 404 ал. 1 т. 1 от КТ, е сдружението в качеството му на работодател. Именно адресата на предписанието е лицето, което дължи и неговото изпълнение и съответно носи административна отговорност по чл. 415 ал. 1 от КТ при неизпълнението му.

В тази връзка настоящият състав намира, че законосъобразно в конкретния случай е ангажирана административно-наказателната отговорност на С. в качеството му на работодател, а не на някое от физическите лица, които го представляват, които не са адресати на предписанието.

Неоснователно е възражението на касатора, че по делото не е установено по безспорен начин, че между посочените лица е имало трудово правоотношение с НЦСР. От приложените от НЦСР обяснителни записки, издадени по повод изпълнение на дадени предписания от ИА „Г.” и д „ИТ” с протокол от 10 и 14.01.2011 г. е видна степента на изпълнение по всеки протокол с посочени имена на служителите, на които е било изплатено и на такива, на които не е било изплатено полагащото им се трудово възнаграждение след проверката.

От събраните по делото доказателства безспорно е установено вмененото на наказаното лице нарушение, а именно неизпълнението в дадения срок на задължителни предписания дадени на Сдружение „НЦСР” с протокол за извършена проверка от 19.10.2011г., а именно предписанието по т. 3 от протокола. В посочения протокол е дадено предписание да бъдат изплатени заплатите за м. октомври 2010г. на наетите лица при Сдружение „НЦСР” – структури: Администрация, Счетоводство, шофьори, БСО и ДДЦ „Св.Мина”. Срокът за изпълнение на предписанието е бил 15.03.2011 г. От представените от НЦСР с писмо, изх. № 074-21 от 19.10.2011 г., обяснителна записка и поименна справка за изпълнени предписания по протокол на ИА „Г.” за периода 10/2009 г. -04/2011 г. е видно, че на посочените в НП служители от

различни звена не са изплатени трудовите възнаграждения в посочения срок. По делото не са ангажирани доказателства за това, че ответникът по касация е изпълнил така даденото му предписание в дадения срок, поради което безспорно е доказано вмененото му нарушение, за което законосъобразно е наложена предвидената в чл. 415 от КТ санкция. Неотносими към това производство са възраженията от въззивната жалба, че оспореното НП е незаконосъобразно, тъй като заплатите са начислени, но не са изплатени, както и, че сдружението е в затруднено материално положение.

Неоснователно е възражението, на касатора, че са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до накърняване правото му на защита, тъй като не му е бил връчен протокола от проверката и той не е бил уведомен лично за нея. От събраните доказателства по преписката е видно, че протокола, е връчен на упълномощено от касатора лице /пълномощно от 24.06.2011 г. на нотариус Г., рег. № 637 на нотариалната камара/.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, законосъобразното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение, постановено по н.а.х. дело № 12011/2012г. на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: